

EL TEMPS

Gronxar-se al nirvana

Uns investigadors projecten l'hotel del futur. L'hoste podrà delectar-s'hi amb amenitats insospitades. Això sí, haurà d'assumir que restarà controlat fins al més petit detall.

A milers de quilòmetres de casa l'aigua és esplèndidament blava, el clima agradablement tebi i el llit encantadorament confortable. Però quan de bon matí l'hoste, després de la primera nit, obre els ulls i guaita per la finestra, veu el jardí de casa desert i, més enllà, amb una visibilitat sense barreres, el terreny d'aquell veï detestat. És un malson?

Probablement es tracta només d'una broma d'una esposa entremaliada. Tanmateix, darrerament, això que sembla una malifeta es considera un progrés. Aquesta setmana, la companyia Fraunhofer inaugura una mena de laboratori a la conca del Ruhr que només té un objectiu: cercar l'hotel estàndard del segle XXI.

Al centre de Duisburg hi ha 1.500 km² de superfície dedicats a la recerca. Ja ha nascut el prototip d'una habitació que, possiblement, ocuparan els viatgers un dia.

L'hotel de luxe té poc a veure amb la senzilla forma quadrada a què estan avesats ls clients alemanys. Una habitació totalment redona recorda l'atmosfera relaxada d'un saló a la zona d'ambient de Mitte, a Berlín.

L'hoste té al davant una finestra panoràmica en forma d'ulleres d'esquiar gegantines. De dia els turistes poden gaudir del panorama d'una manera ben tradicional. A la nit, amb un tomb de mà, el vidre esdevé una pantalla on es poden passar films.

Però encara no n'hi ha prou: a la superfície enigmàtica, s'hi poden introduir imatges digitals; per exemple, els animals domèstics que s'han quedat a la llar o vistes de la mateixa casa.

Amb innovacions semblants, la companyia Fraunhofer creu que indica el camí d'un futur prometedor per als hotels alemanys. Al ram de l'hoteleria, segons els investigadors, s'actua molt malament. "Fins i tot als hotels més cars d'Alemanya hi ha moltes coses que no s'han acabat de pensar bé", es queixa Klaus Scherer, director del centre d'innovació de Duisburg.

Que lluny que és ja l'estranger! Quan l'alemany se'n va de viatge, ja no ha d'abandonar, en alguns llocs, el complex hoteler; al mateix hotel pot experimentar les coses més fabuloses.

En un hotel de luxe a Dubayy, per exemple, a la nit, els comensals sopen

amb vistes a un imponent aquari on naden, en cercles, rajades i més animals marins.

L'hoste pernocta encara més a prop de la natura a l'hotel subaquàtic que s'ha construït ara a la ciutat xinesa de Songjiang. La mateixa absència absoluta de qualsevol luxe pot convertir-se en futures experiències impressionants: a Jukkasjärvi, Suècia, el turista descansa sobre un matalasset de pell en un hotel-igllú mantingut a cinc graus sota zero; açò va acompanyat d'un cel estelat amb astres vertaders, que és gratuït.

En canvi, el sector hostaler alemany està desesperat i mancat d'imaginació. "Ací, en entrar a les habitacions d'hotel s'entra en una zona mancada d'innovació", constata el cap del centre, Scherer. "Ací teniu un televisor, i això és tot." Veient aquesta penosa situació, no és estrany que la clientela prengui mesures defensives: per exemple, l'expert en hotels Scherer ens diu que a alguns clients japonesos, a la nit, els agrada de deixar córrer l'aigua calenta per l'aixeta del bany, perquè entre un toc de xafogor asiàtica a l'habitatge vacacional.

L'atenció se centra, per als investi-

Habitació d'hotel al laboratori del futur de la companyia Fraunhofer. Hotel de gel a Suècia, per a descansar a 5 graus sota zero. A l'hotel de luxe a Dubayy, hom hi pot sopar amb vistes a les rajades marines.

gadors de la Fraunhofer, en el control del clima de la cambra. Com a imatge terrífica, val la d'aquelles tavernotes –que encara se'n troben–, on la temperatura no es regula en absolut. Per això, la direcció del laboratori va teixir per al projecte una catifa especial amb sensors precisos. Quan l'hoste entra a la seua habitació, s'ajusta immediatament i automàticament la temperatura desitjada.

Mitjançant una bateria de díodes lluminosos que hi ha al sostre, el client pot submergir l'habitació en el color que més li agrada; segons el temperament i l'estat d'ànim podria ser un roig pompós, un albercoc suau o un blau elèctric, per exemple.

A la nit, un raig fi de llum condueix el client somnolent cap al lavabo amb seguretat; és molt probable que no vulga abandonar mai més aquest lloc tan temptador, que en principi no és per a romandre-hi gaire estona. El bany, que en molts hotels és una zona precària, al laboratori de Duisburg és considerat com a zona de descans anomenat *Futurespa*. Uns raigs de llum infraroja converteixen ràpidament l'habitació en una agradable sauna. I en un espai es-

tret a terra hi ha un jacuzzi amb prou lloc perquè dues persones hi xipollegen.

Fins i tot la qualitat del conjunt d'aixetes és un motiu de recerca científica: un grup d'experts duu a terme “un test de comparació sobre les dutxes de telèfons del clients”.

Però la tornada al llit també recompensa: el llit simula un lleuger moviment pendular “com si els gronxaren suaument amb unes cordes de set metres de llarg”, s'entusiasma la directora del projecte Vanessa Borkman. “És com al Nirvana.”

Encara teniu ganes, després del balanceig, allà a les tantes, de fer una copa? Però no us voleu tornar a alçar? Cap problema: hom es pot estalviar els passos fins al minibar real. Prement un botó s'activa un robot que roda amb la beguda alcohòlica desitjada.

I quant costa tot això? Qualsevol hotelier que sàpiga un poc de calcular costos, de segur que es deu preguntar amb certa autoritat com finançar el proveïment d'aquesta tècnica moderna. En aquesta cerca d'hostalatge, no podria passar que al final enyoràrem

aquells temps passats, quan per un llit senzill amb desdejuni de dos panets i mermelada es pagava una suma raonable?

En principi, als investigadors no els importa gens el preu. Ells han de realitzar tot allò tècnicament possible, almenys al laboratori.

Per això, el gaudi dels hostes no comença a l'habitació llogada. L'arribada ja és plena de comoditats. Uns llums indicadors guien la limusina dels viatgers directament a l'aparcament correcte. Això forma part de l'hoteleria des de bell començament. Totes les dades dels clients són registrades des de fa temps i transformades en un perfil del consumidor que es pot fer servir arreu del món.

Serveix tant per a visites a Moscou, Nova York o Kuala Lumpur: amb el codi d'entrada que el viatger ha rebut per SMS pot operar arreu del món com un client habitual universal declarat. L'habitació és aclimatada puntualment amb els 19,5 graus desitjats, el diari

Els experts de Fraunhofer han creat un 'laboratori del confort'

preferit ja és sobre el llit, la suite és envoltada de groc suau.

És ben cert que alguns turistes es resisteixen a ser reduïts a un simple codi en un arxiu calculat per ordinador. Les visions de futur dels investigadors, no obstant això, se centren en els clients, i intenten que l'atenció als hostes siga el màxim de transparent possible.

Un poc apartat del tipus d'habitació d'hotel ideal, els experts de la companyia Fraunhofer han creat un *laboratori del confort*.

Ací s'han de discutir les darreres preguntes que poden escometre un hoste. Molesta més l'avió que travessa el cel o l'ascensor que puja i baixa a l'edifici? L'empresari hoteler ha d'invertir en finestres noves, o fóra millor insonoritzar les parets?

Els anys vinents els projectistes planificaran una avaluació sense antecedents entre diversos tipus de clients. Al test pràctic també es provarà una innovació que, segons els creadors, oferirà molta més tranquil·litat a la vida de calma que s'ha contractat. Si l'hoste cau a terra –per una baixada de tensió, per exemple, o perquè ha sotmès el minibar rodant a un esforç excessiu– els sensors de la moqueta comuniquen immediatament el canvi a través de la pressió feta a terra. Immediatament es presenta un escamot de salvació.

Aquesta mena d'atenció pot tranquil·litzar a alguns; alguns altres cauran en una certa paranoia per aquest Gran Germà de gala. I si hi ha qui vol, només perquè s'ha gitat damunt la moqueta a llegir, rebre la visita dels sanitaris sol·lícits?

Scherer, el cap del centre, reacciona impacientment a aquests temors. De mala gana aclareix: "La seguretat té un preu."

Frank Tadeusz

Traducció de Beatriu Vallès

Un duel de calendari

Arriba dijous gras i, per tant, s'obre el regnat del Carnestoltes. Més o menys disbauxat, segons les èpoques, però breu: la vella Quaresma s'espera amatent, amb el bacallà a la mà, per omplir les hores de penitències. Cada any el calendari ens ofereix el mateix duel.

“**S**ota el mot Carnestoltes es comprèn un període de temps de grans llicències en els costums i d'amplíssima llibertat.” Així comença Joan Amades el primer volum del *Costumari català* dedicat a la festa de la disbauxa per excel·lència, que ens converteix el febrer gelat en el més carnal de tots els mesos, per obra i gràcia d'una festa que ho crema tot en excessos i procacitats malgrat saber (o precisament per això) que té els dies comptats, que tot plegat (balls i xeflis i músiques i disfresses i les topades de tota mena que el presumpte

anonimat de les màscares pot propiciar) acabarà eixarreit de quaresma.

Ben mirat, tots dos personatges (perquè en personatges els hem convertits, si és que no ho eren), i malgrat l'evident antagonisme, tenen molta més relació que ni l'un ni l'altra no voldrien reconèixer. La primera de totes, onomàstica: perquè sembla que els mots que ens designen la festa de la insolència provenen, de fet, del període d'abstinència. No hi ha consens encara en l'origen, però els especialistes s'inclinen pel llatínisme *carnis avalis*, “carns privades”, que respon, recorda Joan Amades, “a la privació de certs aliments per a prevenir el cos de la plètora vital que comporta la primavera”.

Per si no n'hi havia prou, també *carnestoltes* (que és com habitualment anomenem el carnaval als Països Catalans) significava antigament (i curiosament) ‘abstinència de carn’: ens il·lustra Coromines que el terme prové del llatí *cornes tollitas*, és a dir, ‘carns llevades’.

EL TEMPS

EL TEMPS